

De politierechter met de zwarte baret

Op 25 oktober 2010 liep ik met mijn cliënt de rechtbank binnen. De publieke tribune zat vol met studenten. De politierechter had een grote zwarte baret op zijn hoofd. Dat had ik de afgelopen 12 jaar niet eerder gezien. Ieder zijn ding denk ik dan maar.

Maar deze strafrechter viel mij niet alleen op vanwege het dragen van een zwarte baret. Hij controleerde de personalia van de verdachte en zei hem op duidelijke toon dat hij goed moest opletten en dat hij op vragen geen antwoord hoefde te geven. De officier van justitie las vervolgens de aanklacht voor; het opzettelijk telen van 203 hennepplanten en het opzettelijk aanwezig hebben van 10.700 gram hennep. De politierechter vroeg de verdachte: "Klopt dit verwijt?". Mijn cliënt gaf als antwoord dat hij geen 203, maar hooguit 99 hennepplanten had geteeld. De politierechter vroeg hem of hij dacht dat de politie slecht kon tellen.

Kweken op steenwol

Ik wees er op dat de politie op de ene pagina in het dossier sprak over een hennepkwekerij bestaande uit "203 plantpotten" en op de andere pagina over de aanwezigheid van "29 steenwolmatten". De foto's maakten echter duidelijk dat er op steenwol was gekweekt en dat de planten al uit de matten waren verwijderd. Ik benadrukte dat uit de foto's bleek dat zich in de meeste steenwolmatten niet meer dan 3 planten en maximaal 4 planten hadden bevonden. "Waar baseert u deze conclusie op, mijnheer de raadsman?" vroeg de politierechter. Ik toonde hem de startblokken op de foto's en maakte hem duidelijk dat daar de planten in hadden gestaan. "Bent u het daar mee eens, mijnheer de officier van justitie?" vroeg de rechter. Toen deze bevestigend antwoordde, was duidelijk dat mijn cliënt inderdaad niet meer dan 100 planten had geteeld. Ik wees er op dat de 10.700 gram hennep volgens het proces-verbaal van de politie bestond uit "plantdelen met een lengte van ongeveer

30 centimeter en voorzien van onvoldragen bloemkoppen". Met andere woorden, dat was het volledige plantmateriaal van de eerder geogste 99 hennepplanten. Ik stelde aan de hand van de richtlijnen van justitie dat de op te leggen straf moest worden gebaseerd op 99 hennepplanten of op de opbrengst daarvan uitgedrukt in "softdrugs". Dat betoog bleek de politierechter te kunnen volgen, maar het gebruik van de term "softdrugs" stond hem daarbij niet aan.

Vonnis

Als de rechter zijn vonnis uitspreekt dienen de andere procespartijen en het publiek te zwijgen. Het uitspreken van een vonnis is namelijk geen uitnodiging voor een debat. De politierechter hield mijn cliënt en de volle zaal voor dat ik geheel ten onrechte sprak over "softdrugs" als ik daarmee doelde op in Nederland geteelde wiet. Hij zei: "De term softdrugs maakt geen onderscheid in THC-waarden. Het THC-gehalte in wiet is veel hoger dan het THC-gehalte in hasjolie, terwijl deze hasjolie als harddrug wordt aangemerkt. Nederwiet is een harddrug. Als je praat over auto's moet je een duidelijk onderscheid maken tussen een lelijk eendje en een Bugatti. Dat moet je ook doen als je praat over softdrugs. Wiet is verslavend. Mensen die wiet gebruiken lopen een 1/3 grotere kans op psychoses. Jongeren die wiet gebruiken hebben te kampen met een beperkte ontwikkeling van hun hersenen. Ik houd helemaal niet van hennep kweken." Vervolgens legde hij een straf op in overeenstemming met mijn pleidooi, te weten betaling van een geldboete van duizend euro, te betalen in tien termijnen van honderd euro. Een uitspraak om tevreden over te zijn, maar

een toelichting waar mijn tenen van krulden. Deze column geeft mij de gelegenheid tot een reactie.

Geen harddrug

Wiet (cannabis) is geen harddrug. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 2 maart 2010 duidelijk gemaakt dat wiet en hasj (Lijst II) niet als harddrug (Lijst I) kunnen worden aangemerkt als zich daarin een hoog THC-percentage bevindt. De veronderstelling dat het THC-percentage van wiet hoger is dan dat van hasjolie is een misvatting. Tussen 1999 en 2004 zou het gemiddelde THC-percentage in Nederwiet zijn gestegen. Daarna volgde een daling en vervolgens stabilisering van 15 tot 20 procent. Lange tijd is aangenomen dat het THC-gehalte bepalend is voor de werking en risico's van cannabis. De laatste jaren hebben wetenschappers aanwijzingen gevonden, waaruit blijkt dat cannabidiol (CBD) een aan THC tegengestelde werking heeft. THC-gehalten alleen zijn dus niet zaligmakend. Frequent gebruik van cannabis door kwetsbare personen lijkt het risico op een latere psychose te verhogen. In een recent onderzoek naar de "most harmful drugs" is cannabis op de 8e plaats vermeld. Legale middelen zoals alcohol en tabak scoren qua schadelijkheid hoger dan cannabis. Deze wetenschap dwingt tot de nodige nuancering. Naar mijn mening dient een rechter zich bij een vonnis te onthouden van mededelingen waaruit zijn persoonlijke voor- of afkeur blijkt. Ik zie liever een rechter zonder baret, die een vonnis met steekhoudende juridische argumenten onderbouwt.

André Beckers
Advocaat te Maastricht